

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Chizilor Roman în numele inculpatului Pavliuc Oleg, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 04 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Pavliuc Oleg Petru,

născut la 16 iulie 1992, originar și domiciliat în s. Caracui, r-nul Hîncești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 31 ianuarie 2013 - pînă la 04 octombrie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 25 octombrie 2013 - pînă la 14 noiembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 08 aprilie 2014 - pînă la 04 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 04 octombrie 2013, Pavliuc Oleg a fost condamnat în baza art.164 alin.(2) lit.c),e) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la Pavliuc Oleg în beneficiul lui Ghenea Andrei a prejudiciului material în mărime de 147, 47 lei, cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei și a prejudiciului moral de 10 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Pavliuc Oleg la 24 august 2012, aproximativ la ora 23³⁰, aflîndu-se în s. Caracui, r-nul Hîncești, în stradă, acționînd de comun acord cu altă persoană, în privința

căreia cauza a fost disjungată, cu scopul limitării dreptului de a se deplasa liber, în urma relațiilor ostile apărute spontan, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea minorului Ghenea Andrei, a.n. 1997, despre care cunoștea că este minor, intenționat, i-au aplicat ultimului lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 276 „D” din 27.11.2012, vătămări corporale ușoare, care au dus la dereglarea sănătății de la 6 pînă la 21 zile, după care, forțat, l-au adus în gospodăria cet. Mura T., unde, amenințîndu-l pe Ghenea A. cu aplicarea violenței, înfrîngîndu-i rezistența fizică și folosindu-se de starea de neputință a ultimului de a opune rezistență, l-au privat de libertate pînă la 25 august 2012, aproximativ ora 04⁰⁰.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Chizilov Roman în numele inculpatului Pavliuc O. care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului, deoarece nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului prin careva probe directe, pertinente și concludente. Sentința de condamnare este bazată pe presupuneri. Pentru a stabili dacă în acțiunile inculpatului Pavliuc O. persistă elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 164 Cod penal, instanța de judecată urma să stabilească dacă există următoarele etape succesive: - capturarea victimei; - deplasarea ei de la locul acesteia permanent sau provizoriu; - reținerea victimei. Potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că partea vătămată a fost reținută de către Epureanu S. pentru a fi identificată și a afla numele complicilor. Apoi, după stabilirea circumstanțelor, Ghenea A. a fost lăsat să plece acasă, fără a fi impus din partea persoanelor terțe. Mai mult ca atît, partea vătămată a infracțiunii de răpire a unei persoane, s-a aflat în curtea casei așezat confortabil și servind cafea. Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului s-a stabilit că gardul curții este din plasă de sîrmă, prin care nu sunt condiții de izolare vizuală. În ceia ce privește apariția leziunilor pe corpul lui Ghenea A., acestea au fost cauzate prin cădere și lovindu-se, fapt confirmat prin declarațiile martorului Vozneac V., care a declarat că Andrei a căzut jos, l-a ajutat să se ridice, după care au început să fugă în direcția prietenilor lor, precum și prin declarațiile părții vătămate care a explicat, că în timp ce fugea, o persoană pe care nu o poate recunoaște, i-a pus piedică și el a căzut pe o parte. Astfel, nu este clar cine l-a lovit pe Ghenea A., nici măcar nu este nici o împrejurare prin care să fie posibil de stabilit dacă

Pavliuc O. i-a aplicat forța fizică sau dacă l-a capturat pentru a-l aduce în curtea casei, precum și dacă a fost utilizat electroshoker-ul, sau dacă este o invenție a părții vătămate.

3.1. Apel a declarat și avocatul Furnică V. în numele părții vătămate Ghenea Andrei, care solicită repunerea în termen, casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Chizilov R. în numele inculpatului Pavliuc O.

4.1. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, considerând justă concluzia privind vinovăția lui Pavliuc Oleg în comiterea infracțiunii de răpirea unei persoane, acțiune săvârșită cu bună știință asupra unui minor, comisă de două persoane, împrejurări care au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la dosar, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele, în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor.

La fel, instanța a considerat că instanța de fond întemeiat a apreciat critic argumentul inculpatului, privind nerecunoașterea vinovăției, invocând drept motiv, faptul că nu a avut pentru ce să aplice forța fizică și psihică în privința părții vătămate minore, deoarece acestea au fost apreciate de către instanță, drept o versiune de apărare, fiind îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Astfel, instanța de apel a reținut că partea vătămată Ghenea A. a declarat că din cauza loviturilor aplicate cu electroshoker-ul și pumnii și-a pierdut cunoștința, iar când și-a revenit Pavliuc O. și Epureanu S. îl țineau de mâini, forțându-l să între în ogradă. Prin urmare, infracțiunea de răpire este una formală, care se consideră consumată chiar din momentul reținerii persoanei cu privarea deplină de libertate, iar partea vătămată a explicat că îi era frică să se împotrivescă, deoarece inculpații i-au spus că-i cunoaște tatăl și cumnatul și că acestora li se poate întâmpla ceva, dacă el nu-i spune cu cine se afla, ceea ce echivalează cu imposibilitatea evitării conflictului.

Toate probele administrate indică direct că inculpatul i-a aplicat

victimei lovituri, cauzându-i vătămări corporale ușoare, în urma răpirii acestuia.

Referitor la pedeapsa numită, instanța o consideră echitabilă și în limitele legii, la stabilirea căreia instanța de fond a ținut cont de gradul de pericol social al faptei comise, de persoana inculpatului, de toate circumstanțele cauzei, care corect a ajuns la concluzia că corectarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate, suspendând condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2014, a fost respins, ca depus peste termen, apelul avocatului Furnica V. în numele părții vătămate Ghenea A.

În motivarea soluției instanța a menționat că, sentința a fost pronunțată integral la 04 octombrie 2013, în prezența tuturor participanților la proces. Prin urmare termenul de depunere a apelului curge de la data redactării și pronunțării sentinței integrale, adică din data de 04 octombrie 2013. Avocatul Furnică V. însă a depus apel nemotivat la 21 octombrie 2013, pe care l-a depus prin poștă la 22 octombrie 2013, iar la 21 decembrie 2013 a depus apel motivat, fapt confirmat prin plicurile anexate la materialele cauzei (f.d.195, 198, 216), astfel, avocatul în numele părții vătămate a depus apelul peste termenul de 15 zile prevăzut de lege.

6. Împotriva deciziei instanței de apel din 14 noiembrie 2013, a declarat recurs ordinar avocatul Chizilov Roman în numele inculpatului Pavliuc O., care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri, cu încetarea procesului penal în privința inculpatului, din motiv că:

- instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, deoarece inculpatului i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 166 alin.(2) lit.c),d),e) Cod penal, însă în timpul judecării cauzei, la solicitarea procurorului prin ordonanța de modificare a acuzării a fost modificată învinuirea în sensul agravării, iar Pavliuc O. a fost învinuit în baza art. 164 alin.(2) lit.c), e) Cod penal, astfel, a fost încălcate dispozițiile art. 326 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece noua învinuire nu i-a fost adusă la cunoștință;

- inculpatului i-a fost încălcate grav dreptul la o soluționare echitabilă a

cauzei, din motiv că organul de urmărire penală nu a efectuat confruntarea între persoanele învinuite de săvârșirea infracțiunii incriminate;

- concluzia instanței de fond, cât și decizia instanței de apel, despre vinovăția lui Pavliuc O. sunt întemeiate pe presupuneri;

- instanța de apel l-a pronunțarea deciziei s-a bazat pe probele care nu au fost cercetate în ședința instanței de apel, astfel, aceasta a dat o nouă apreciere probelor, fără a le cerceta în ședința de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul decide inadmisibilitatea recursului declarat, din următoarele considerente.

Avocatul Chizilov Roman în numele inculpatului Pavliuc O. a invocat în recursul ordinar declarat prevederile art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că:

- instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

Însă, acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Din conținutul recursului rezultă că autorul recursului invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției lui Pavliuc O. stabilite în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit.c), e) Cod penal.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Pavliuc Oleg în comiterea infracțiunii de răpirea unei persoane, acțiune săvârșită cu bună știință asupra unui minor, comisă de două persoane, să fie justă și întemeiată.

Necătînd la faptul că, inculpatul vina nu a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția inculpatului pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Ghenea Andrei (f.d.13-14, vol.II)*, care a declarat că la data de 24 august 2012, mergea prin sat și, la un moment Horea P. și-a amintit că și-a uitat încălțăminte la baltă, el i-a dat telefonul său și i-a arătat cum să se folosească ca să-și găsească încălțăminte. Mergînd mai departe, a auzit un zgomot de mașină, iar el a început să fugă spre casă. La o cotitură,

cineva i-a pus piedică, a fost lovit de mai multe ori în față și în mâini, pierzându-și cunoștința. Când și-a revenit, Pavliuc O. cu Epureanu S. îl țineau de mâni, forțându-l să intre în curtea lor. Lui îi era frică să se împotrivescă, fiindcă aceștia i-au spus că îi cunoaște pe tatăl și cumnatul lui și că lor li se poate întâmpla ceva, dacă nu-i spune cu cine era el. În ogradă, împreună cu inculpații mai erau încă 5 persoane. Epureanu S. i-a spus că nu s-a fugărit după el, deoarece era încălțat în șlapi. Apoi, după ce i-a spus cu cine era, pe la orele 04⁰⁰, Epureanu S. i-a permis să plece acasă, iar el s-a dus la Horea P. ca să-i ceară telefonul. A doua zi a mers la Mura T., apoi la Epureanu S. care i-a spus că de vină este Pavliuc O. A comunicat că în jurul orei 24⁰⁰, a fost lovit de două persoane, una care îl ținea, iar alta avea un electroshoker. Nu cunoaște cine a lovit în mașină, însă Epureanu S. a cerut ca să-i fie restituită paguba pentru automobil. L-a lumină i-a recunoscut pe inculpați. În ogradă, Epureanu S. îl amenința, iar Pavliuc O. stătea la câțiva metri de el. Pentru tratament a suportat cheltuieli în sumă de 500 lei, iar paguba morală o apreciază în mărime de 11000 lei, deoarece a avut comoție cerebrală, - *declarațiile martorilor Horea P., Vozneac V., care au dat declarații similare cu cele ale părții vătămate Ghenea A., din spusele victimei, - informația telefonică parvenită de la Ghenea A. din 25 august 2012, prin care a informat CPR Hîncești privind maltratata sa (f.d.9-10), - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.08.2012 (f.d.13), - raportul de expertiză medico-legală nr. 276 „D” din 27.11.2012, potrivit căruia cet. Ghenea A. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată de la 6 pînă la 21 de zile (f.d.54).*

Astfel, instanțele judecătorești just au stabilit starea de fapt și de drept întemeiat ajungînd la concluzia despre vinovăția inculpatului Pavliuc Oleg în comiterea infracțiunii imputate, iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Referitor la afirmația avocatului precum că inculpatului Pavliuc O. nu i-a fost adusă la cunoștință învinuirea nouă și anume ordonanța de modificare a acuzații în sensul agravării, prin ce a fost încălcat prevederile art. 326 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța îl consideră nefondat, deoarece, conform art. 326 alin.(1) CPP, procurorul care participă la judecarea cauzei penale în

primă instanță este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată, în opinia lui, dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior.

Astfel, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 21 mai 2013, acuzatorul de stat a adus la cunoștința inculpatului și apărătorului acestuia ordonanța de modificare a acușării în sensul agravării, iar instanța de judecată în legătură cu acest fapt a anunțat întrerupere, pentru a oferi posibilitate procurorului de a înmîna inculpatului ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării și a acordat termen inculpatului de a face cunoștință cu noua învinuire, fapt confirmat prin semnăturile lui Pavliuc Oleg și avocatului acestuia (f.d. 121, 155-verso).

Cît privește motivul invocat de recurent, precum că la judecarea cauzei inculpatului i-au fost afectate grav dreptul la o soluționare echitabilă a cauzei, prin faptul că organul de urmărire penală nu a efectuat careva confruntări între persoanele învinuite de săvârșirea infracțiunii incriminate, potrivit art. 279¹ alin.(2) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută și urmează a fi considerată neîntemeiată, deoarece la 11.10.2012 de către SUP al CRP Hîncești a fost pornită urmărirea penală în privința lui Epureanu S. și Pavliuc O. în baza art. 166 alin.(2) lit. c), d) Cod penal. Prin ordonanța Procurorului în procuratura r-lui Hîncești, V. Socol, din 29 ianuarie 2013, s-a dispus disjungerea cauzei penale în privința lui Epureanu Sergiu, cu efectuarea urmăririi penale, reieșind din faptul că Epureanu S. se eschiva de la organul de urmărire penală, iar faptul, că nu a fost petrecută confruntarea cu Epureanu S. nu diminuează valoarea probantă a cumulului de probe ce dovedesc vinovăția lui Pavliuc Oleg, ca coparticipant activ la răpirea unei persoane de rînd cu altă persoană, în privința căruia cauza penală a fost disjunctă și nu afectează nici un drept al inculpatului, cu atît mai mult la soluționarea echitabilă a cauzei.

În acest aspect, se relevă că partea apărării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, nu a invocat argumentul dat precum că inculpatului Pavliuc O. îi sunt afectate grav dreptul la o soluționare echitabilă a cauzei din motiv că de către organul de urmărire penală nu a fost efectuată confruntarea între persoana învinuită în privința căruia a fost disjunctă cauza (Epureanu S.), însă deja la etapa recursului ordinar invocă, motivul

nominalizat.

Însă, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Totodată, argumentul avocatului Chizilov R. în numele inculpatului Pavliuc O. precum că instanța de apel la pronunțarea deciziei a dat o nouă apreciere probelor fără a le cerceta în ședința instanței de apel, prin ce au fost încălcate prevederile pct.14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*” nr.22 din 12.12.2005 cu modificările ulterioare, instanța de recurs îl consideră ca nefondat și menționează că, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.199-204) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului înaintat în cauză, a respectat întocmai prevederile legale menționate, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, iar partea apărării n-a solicitat audierea suplimentară a anumitor probe, fiind audiat doar inculpatul Pavliuc Oleg.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Pavliuc O. în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărârilor judecătorești lipsesc.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de avocat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Chizilov Roman în numele inculpatului Pavliuc Oleg, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 04 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Pavliuc Oleg Petru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev